

Glossari de termes

Abocaments

Els abocaments es consideren els residus i deixalles no tractades o no gestionades adequadament que es descarreguen en llocs inadequats, com rius, llacs o sòls, causant un impacte negatiu en el medi ambient i la salut humana. Aquests abocaments poden incloure deixalles tòxiques, químiques, orgàniques, electrònics i altres.

Abocaments industrials

Els abocaments industrials són les deixalles generades per les indústries i les activitats productives, incloent-hi productes tòxics, restes de matèries primeres, subproductes, entre d'altres. Aquests abocaments poden ser perjudicials per al medi ambient i la salut humana, per tant, l'economia circular busca minimitzar-los i trobar solucions sostenibles per a la seva gestió.

Allargar la vida útil (en l'àmbit intern i extern)

"Allargar la vida útil" d'un producte o recurs es refereix a maximitzar-ne la utilització abans que perdi les propietats essencials per a l'ús. Pel que fa a l'economia circular, allargar la vida útil dels productes i recursos és una manera de reduir la quantitat de residus generats a més de disminuir la quantitat de recursos extrets.

- En l'àmbit intern, per a una PIME, allargar la vida útil dels productes i recursos significa: Dissenyar productes de manera que siguin duradors, reparables i recuperables. Implementar pràctiques de manteniment i reparació per perllongar la vida dels productes. Reutilitzar materials i components en lloc de rebutjar-los. Promoure el fet de compartir.
- Externament, per a una PIME, allargar la vida útil dels productes i recursos significa: Prestar serveis de reparació i manteniment als clients per allargar la vida útil dels productes.

Oferir programes de reciclatge i retorn per recuperar productes i recursos al final de la seva vida útil. Fomentar l'ús de productes i serveis sostenibles i de segona mà. Treballar amb proveïdors i altres actors del sector per desenvolupar solucions sostenibles i compartir coneixement.

Anàlisi de cicle de vida (ACV)

L'anàlisi del cicle de vida (ACV) es refereix a un procés sistemàtic i integral d'avaluació i documentació dels impactes ambientals associats a un producte o sistema, des de l'extracció de matèries primeres fins a la seva eliminació final com a residus.

L'objectiu de l'ACV és identificar les àrees on es poden millorar els impactes ambientals i així millorar la sostenibilitat dels productes i sistemes. Aquesta informació és útil per a la presa de decisions en la fase de disseny i desenvolupament de productes, i per a informar la gestió ambiental de l'organització.

Els serveis també poden tenir anàlisi de cicle de vida. L'ACV d'un servei es fa de la mateixa manera que l'ACV d'un producte, és a dir, s'avalua l'impacte ambiental del servei des de la concepció fins a la disposició final. No obstant això, hi ha alguns reptes específics en els serveis d'ACV, ja que no tenen un objecte físic i el seu impacte ambiental es deriva de la interacció entre clients i proveïdors.

Els serveis LCA poden incloure l'avaluació dels impactes ambientals de la producció i distribució dels materials i energia utilitzats per a la prestació del servei, així com l'emissió de gasos d'efecte hivernacle, la gestió de residus i la petjada hídrica. L'objectiu de l'ACV dels serveis és identificar les àrees en què es poden reduir els impactes ambientals i millorar l'eficiència en la prestació del servei, cosa que pot ajudar a millorar la sostenibilitat i a complir els requisits i les expectatives dels clients i les regulacions.

Avaluacions d'exercici

Les avaluacions d'exercici són un procés en el qual s'avalua el rendiment d'un empleat en relació amb les metes i els objectius establerts pel seu càrrec. Mesura l'exercici actual de l'empleat i proporcionar retroalimentació per ajudar-lo a millorar el seu exercici en el futur. Poden incloure una varietat de mètodes, com ara entrevistes, observacions, enquestes i revisions de registres d'acompliment. També poden incloure l'avaluació d'habilitats tècniques, habilitats de lideratge, habilitats de treball en equip i altres habilitats específiques del càrrec.

Bons de carboni

Un bo de carboni és un instrument financer que representa un dret a emetre una determinada quantitat de gasos amb efecte d'hivernacle. Aquests bons es fan servir com una eina per compensar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, ja sigui a través de la reducció d'emissions directes o de la inversió en projectes que redueixin les emissions indirectes. La idea darrere dels bons de carboni és proporcionar un incentiu financer per reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i donar suport a l'economia circular en promoure pràctiques més sostenibles i responsables des d'un punt de vista ambiental.

Certificat d'empremta hídrica

La petjada hídrica és una mesura de la quantitat total d'aigua utilitzada en un procés, producte o servei, incloent-hi l'aigua necessària per produir els inputs utilitzats en el procés. La petjada d'aigua es pot calcular per a una organització, un producte o un servei.

Avaluació de la petjada [hídrica: una guia](#) publicada per l'Institut Internacional de Gestió de l'Aigua.

La verificació de la petjada d'aigua per un tercer independent, d'acord amb els punts de referència acceptats en l'àmbit mundial, permet calcular amb precisió la quantitat d'aigua que es necessita per produir un producte o proporcionar un servei, assegurant que la informació és precisa, consistent i transparent. [Més informació](#)

Circularitat

La circularitat és un concepte clau en l'economia circular, que fa referència a la creació d'un sistema econòmic en què els recursos s'utilitzen i es reutilitzen en un cicle sense fi i sense produir residus. La circularitat busca reduir el consum de recursos i augmentar-ne l'eficiència en la utilització, amb l'objectiu de mantenir un equilibri en l'ús dels recursos i preservar el medi ambient per a les generacions futures.

Consum energètic

El consum energètic es defineix com la quantitat d'energia usada per una persona, una llar, una empresa o un país durant un període de temps determinat. Aquesta energia s'usa per escalfar, il·luminar, moure objectes i fer altres feines.

Contracte d'arrendament financer

El lísing és una forma de lloguer financer en què una empresa o individu, anomenat "arrendador", proporciona a una altra empresa o individu, anomenat "arrendatari", l'ús d'un actiu per un període determinat a canvi d'un pagament periòdic. A l'economia circular, el lísing pot ser una eina important per promoure l'ús sostenible dels recursos i reduir l'acumulació de residus. Per exemple, en lloc de comprar un producte, l'arrendatari pot optar per llogar-lo i tornar-lo al final del període d'arrendament. Això permet a l'arrendador recuperar i reutilitzar el producte en lloc de rebutjar-lo.

Costos ambientals

El cost ecològic quantifica la pèrdua, la degradació o l'esgotament dels recursos naturals d'una localitat, país o regió. Generalment, es produeix durant el procés productiu, els accidents, l'error humà involuntari, la negligència, entre d'altres. Aquests costos es poden expressar en un valor monetari. [Més informació](#)

Deixalles i les diferències amb residus i abocaments

En economia circular, els termes "residus", "residus" i "abocament" tenen diferents significats, encara que es poden utilitzar indistintament en alguns contextos.

- Els residus es refereixen a qualsevol material o producte que ja no és útil i es descarta.
- Els residus es refereixen als materials sobrants d'un procés de producció, que no tenen valor comercial i es descarten.
- L'abocament és un residu líquid o sòlid que es descarrega directament al medi ambient, que pot ser perjudicial per al medi ambient i la salut humana.

Per tant, els residus i els abocaments són subconjunts de les deixalles, i tots ells són objectius importants per ser gestionats de manera responsable a l'economia circular.

Diferència entre les normes ISO 14040 i ISO 14044

Les normes [ISO 14040](#) i [ISO 14044](#) són dues normes internacionals que estableixen els requisits i les recomanacions per a la realització d'una Anàlisi del Cicle de Vida (ACV) de productes i serveis. La diferència entre les dues

normes rau en el seu abast i enfocament. L'ISO 14040 és una norma àmplia que estableix els conceptes i principis generals, mentre que l'ISO 14044 és més específica i ofereix una guia detallada per a la realització d'un ACV.

Ecodisseny

L'ecodisseny és un enfocament de disseny que cerca reduir l'impacte ambiental d'un producte o servei. En el context de l'economia circular, l'ecodisseny es refereix específicament a la incorporació de principis i estratègies d'economia circular en el procés de disseny de productes i serveis. En l'economia circular, busca maximitzar el valor dels recursos i minimitzar l'impacte ambiental utilitzant-los de manera eficient, reduint els residus i eliminant la necessitat de l'extracció de nous recursos. L'ecodisseny en economia circular s'enfoca en la creació de productes i serveis que:

- Siguen fàcils de reparar, reutilitzar i reciclar.
- Feu servir matèries primeres renovables i reciclades.
- Redueixin el consum d'energia i aigua.
- Siguen segurs per al medi ambient i les persones.

L'ecodisseny és una eina clau per implementar l'economia circular i aconseguir una eficiència més gran en l'ús dels recursos, reduir l'impacte ambiental, millorar la competitivitat de les empreses i contribuir al desenvolupament sostenible.

Emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'Abast 1

Es tracta d'emissions "directes", és a dir, les que provoca una empresa pel funcionament de les coses que posseeix o controla. Poden ser el resultat del funcionament de la maquinària per fabricar productes, la conducció de vehicles o simplement la calefacció dels edificis i l'alimentació dels ordinadors.

Emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'Abast 2

Són les emissions "indirectes" creades per la producció de l'energia que compra una organització. La instal·lació de panells solars o l'obtenció d'energia renovable en lloc de fer servir electricitat generada amb combustibles fòssils reduiria les emissions d'abast 2 d'una empresa.

Emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'Abast 3

També es tracta d'emissions indirectes -és a dir, les que no produeix la mateixa empresa-, però difereixen de l'Abast 2 perquè abasten les produïdes pels clients que utilitzen els productes de l'empresa o les produïdes pels proveïdors que fabriquen els productes que utilitza l'empresa. Sovint representen més del 70% de la petjada de carboni d'una empresa.

Estratègia espanyola d'economia circular i plans d'acció

L'Estratègia Espanyola d'Economia Circular, Espanya Circular 2030 posa les bases per impulsar un nou model de producció i consum en el qual el valor dels productes, materials i recursos es mantingui en l'economia durant el màxim temps possible, en el qual es minimitzi la generació de residus i s'aprofitin al màxim els que no es puguin evitar. [Més informació](#)

Gestors de residus

Els gestors de residus són les empreses o els organismes encarregats de recollir, tractar i gestionar els residus generats en una societat. Aquests gestors tenen la responsabilitat d'assegurar-se que els residus es manegin de manera segura i sostenible i que se'n minimitzi l'impacte ambiental. Per complir aquests objectius, els gestors de residus utilitzen tècniques de reciclatge, tractament i disposició final de residus, i treballen en col·laboració amb altres empreses, organitzacions i la comunitat en general per promoure una cultura de reciclatge i gestió sostenible dels residus.

Grups d'interès per a una PIME en relació amb l'AC

Els grups d'interès per a una petita i mitjana empresa (PIME) en economia circular poden incloure:

- Clients: són importants, ja que representen una font d'ingressos i una manera de mesurar l'èxit i la satisfacció amb els productes i serveis oferts.
- Proveïdors: són clau per garantir la disponibilitat de matèries primeres i components necessaris per a la producció.
- Treballadors: són el capital humà de la PIME i és important garantir la seva seguretat i benestar al lloc de treball.
- Comunitat: la PIME pot tenir un impacte significatiu a la comunitat local, incloent-hi la qualitat de l'aire, l'aigua i el sòl, per la qual cosa és crucial considerar aquests impactes i treballar per minimitzar-los.
- Govern: les regulacions governamentals poden tenir un impacte significatiu a la PIME i és important estar informat i complir amb les lleis i regulacions aplicables.
- Accionistes: els accionistes són amos de la PIME i és crucial considerar les seves expectatives i objectius financers a llarg termini.
- Medi ambient: és important considerar l'impacte ambiental de la PIME i treballar per minimitzar-lo i promoure una economia circular sostenible.

Índex de Reparabilitat del Ministeri de Consum

L'Índex de Reparabilitat del Ministeri de Consum pretén classificar els productes elèctrics o electrònics en una escala de zero a deu punts que s'atorguen sobre la base de cinc criteris objectius, https://www.lamoncloa.gob.es/serviciosdeprensa/notasprensa/consum/Paginas/2021/150321-etiqueta_reparabilidad.aspx

INDÚSTRIA 4.0

La Indústria 4.0, també coneguda com la quarta revolució industrial, és un concepte que es refereix a l'automatització i digitalització de la producció a les fàbriques i la creació d'una xarxa de "fàbriques intel·ligents" connectades. Pel que fa a l'economia circular, la Indústria 4.0 s'enfoca a optimitzar els processos de producció i utilitzar recursos per reduir l'impacte ambiental i millorar l'eficiència. Això inclou l'ús de tecnologies com pot ser la robòtica, la intel·ligència artificial i la Internet de les coses per millorar el monitoratge i el control de la producció, així com la recuperació i reutilització de materials i energia. En resum, la Indústria 4.0 es podrà servir com a gran facilitador per assolir els objectius de l'economia circular.

Lean Manufacturing

Lean Manufacturing és un enfocament per a la producció que es basa en l'eliminació de deixalles i eficiència basant-se en la millora contínua. L'objectiu és optimitzar el procés de producció per maximitzar el valor per al client, minimitzant els recursos utilitzats i els costos.

En un sistema d'economia circular, la fabricació ajustada es combina amb la idea de tancar els cicles de materials i energia, i reduir la dependència dels recursos naturals. En un sistema de producció Lean Circular, es busca usar els recursos de manera més eficient aplicant una visió de suficiència en relació amb els recursos i un enfocament de reducció dels residus generats. Això s'aconsegueix mitjançant l'eliminació de processos innecessaris, la millora de l'eficiència energètica i l'optimització de l'ús dels materials. A més, busca maximitzar la reutilització i recuperació de materials, en lloc de simplement eliminar-los.

En resum, Lean Manufacturing en economia circular es refereix a la combinació dels principis de producció eficient i reducció de residus amb la idea de tancar cicles de materials i energia per reduir la dependència dels recursos naturals.

Llei de residus i sòls contaminats per a una economia circular (LRSC)

Aquesta llei és un marc normatiu a Espanya que regula el maneig de residus i sòls contaminats per tal de promoure una economia circular. La LRSC estableix les responsabilitats dels productors, gestors i consumidors de productes i envasos, així com les mesures per fomentar la reducció, la reutilització, el reciclatge i la valorització de residus i sòls contaminats. També aborda la prevenció de la contaminació i la gestió integral dels residus per tal de garantir un medi ambient sostenible. Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular.

Logística inversa per a la devolució de residus

"La logística inversa en economia circular consisteix en el procés de gestió dels residus i les deixalles generades pels productes i serveis al final de la seva vida útil, amb l'objectiu de recuperar i reutilitzar els materials i recursos. Aquest procés implica una sèrie de parts interessades, com ara fabricants, detallistes, usuaris finals, autoritats governamentals, gestors de residus i proveïdors de serveis logístics.

Les activitats en el procés de logística inversa inclouen la identificació i separació de residus i deixalles, el transport i l'emmagatzematge, la classificació i el processament, la recuperació de materials i recursos, i la seva reutilització o eliminació final. És important tenir en compte les regulacions i lleis ambientals aplicables i garantir que la logística inversa es dugui a terme de manera eficient i sostenible."

Matèria primera

Segons la [RAE, matèria primera](#) és la matèria que una indústria o fabricació necessita per transformar-la en un producte.

Materials crítics

Els materials crítics són aquells el subministrament dels quals és essencial per a la indústria i l'economia, però que són escassos o amb un subministrament

insegur. Aquests materials són essencials per a la producció de béns i tecnologies avançades, com ara l'electrònica, l'aeronàutica, l'automoció, l'energia renovable, entre d'altres. Alguns exemples de materials crítics inclouen:

Metalls com el cobalt, el níquel, el tungstè i el grafit, usats en la fabricació de bateries, motors elèctrics i eines de tall. Terres rares com el neodimi, l'europi i el praseodimi, emprats en la fabricació d'imants permanents i llums de baixa energia. Minerals com el liti, el cobalt i el grafit, usats en la fabricació de bateries d'ions de liti. [Més informació](#)

Matèries primeres de base biològica

Les primeres matèries de base biològica són aquelles que s'obtenen a partir de recursos vius o derivats d'éssers vius, com els vegetals, animals, microorganismes i els residus orgànics. Alguns exemples de matèries primeres de base biològica inclouen: Cultius com el blat de moro, la soja, el cotó i el blat, usats per produir aliments, biocombustibles i productes tèxtils.

Matèries primeres reciclades

Les primeres matèries reciclades són aquelles que s'aconsegueixen a partir de materials ja usats, que han estat processats i transformats per ser emprats de nou. Això pot incloure des de paper i cartó reciclat fins a plàstics, metalls i vidre reciclats. L'ús de primeres matèries reciclades té diversos beneficis ambientals, com la reducció de la necessitat d'extracció de recursos naturals i la disminució de la quantitat de residus que s'envien a abocadors. A més, l'ús de materials reciclats pot ajudar a reduir els costos de producció.

Matèries primeres renovables

Les primeres matèries renovables són aquelles que s'aconsegueixen de fonts naturals que es regeneren de manera espontània o amb un temps de regeneració curt, com els cultius, i la fusta, per exemple.

Memòria Sostenibilitat

Una memòria de sostenibilitat és un document que descriu les accions i les pràctiques d'una organització en relació amb la sostenibilitat ambiental, social i econòmica. En el context de l'economia circular, una memòria de sostenibilitat pot incloure informació sobre com l'organització aborda temes com la gestió dels residus, l'aprofitament dels recursos i la minimització de l'emissió de gasos d'efecte hivernacle. Aquesta memòria pot ser utilitzada per comunicar les polítiques i les accions de l'organització en matèria de sostenibilitat als grups d'interès, incloent-hi els empleats, els proveïdors, els reguladors i els consumidors.

No causar dany significatiu "DNSH"

El concepte "No causar dany significatiu" (DNSH, per les sigles en anglès) es refereix a la idea que totes les activitats i decisions empresarials han de ser ètiques i sostenibles, i que no han de tenir un impacte negatiu significatiu en el medi ambient o a la societat. Això implica que les empreses han d'avaluar amb cura els possibles impactes de les seves accions a la societat i el medi ambient i prendre mesures per minimitzar qualsevol dany potencial. A més, és important tenir en compte que el DNSH fa referència a un impacte significatiu en termes

quantitatius i qualitatius, i no només a un impacte negatiu. Això vol dir que una empresa ha d'avaluar tant els impactes negatius com els positius de les seves accions, i buscar maneres de maximitzar els impactes positius i minimitzar els impactes negatius. Es regula a través de lleis i regulacions ambientals en l'àmbit nacional i internacional. Aquestes regulacions estableixen els estàndards mínims per a la gestió dels recursos i la protecció del medi ambient. També hi ha normes i directrius internacionals, com l'[Agenda 2030 de les Nacions Unides per al Desenvolupament Sostenible](#), que impulsen l'adopció de pràctiques sostenibles en tots els sectors.

A més, moltes empreses i organitzacions implementen polítiques i programes interns per complir amb DNSH i demostrar el seu compromís amb l'economia circular a través de certificacions ambientals i emissió de segells de qualitat. A Espanya, la regulació de la “No causar dany significatiu” (DNSH) es fa a través de diverses lleis i normatives mediambientals. Algunes de les normatives més rellevants inclouen:

- [Llei 21/2013, de 9 de desembre](#), l'avaluació ambiental estableix el procediment per a l'avaluació dels impactes ambientals i garanteix el dret a la participació ciutadana en el procés d'avaluació ambiental.
- [La Directiva 92/43 /CEE del Consell, de 21 de maig](#), sobre l'hàbitat natural i la fauna i flora silvestres, estableix les mesures necessàries per conservar els hàbitats naturals i la biodiversitat.
- [La Directiva 2004/35/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d abril](#), sobre responsabilitat ambiental estableix un marc comú per a la prevenció i la reparació de danys ambientals.

Aquestes normatives i altres de similars busquen garantir que l'activitat econòmica no causi dany significatiu al medi ambient, la biodiversitat i la salut humana.

[Norma ISO 14001](#)

La certificació ISO 14001 – Sistemes de Gestió Ambiental (SGA) és una norma internacional que permet a les empreses demostrar el compromís assumit amb la protecció del medi ambient mitjançant la gestió dels riscos mediambientals associats a l'activitat desenvolupada. L'ISO 14001 assisteix en la identificació i la gestió dels riscos ambientals associats als processos interns de l'activitat desenvolupada per l'organització. La certificació SGA de la norma de referència ISO 14001 és una eina essencial per a les empreses i organitzacions que volen guanyar més confiança per part dels clients, col·laboradors, comunitat i la societat en conjunt. Aquest vot de confiança prové de la demostració voluntària del compromís amb la millora continuada del comportament ambiental. La certificació ISO 14001 es basa en la metodologia del cicle PDCA (Planificar-Fer-Verificar-Actuar).

[Norma ISO 14006](#)

La norma [ISO 14006](#) és un recurs que facilita la innovació dels productes a través de l'ecodisseny per satisfer les necessitats de l'empresa i els seus clients, així com per millorar-ne el rendiment ambiental des de l'obtenció de les matèries primeres fins a la seva disposició final com a residus. Aquesta norma

proporciona directrius per a la creació, documentació, implementació, manteniment i millora contínua dels processos d'ecodisseny, que formen part integral dels certificats de qualitat [ISO 9001](#) y [ISO 14001](#) de gestió ambiental.

La norma ISO 14006 és especialment útil per a les organitzacions que tenen el certificat ISO 14001 de gestió ambiental i volen integrar el disseny ecològic en el desenvolupament dels seus productes. Les directrius de l'estàndard són aplicables a qualsevol classe d'organització i estan estretament relacionades amb l'anàlisi del cicle de vida.

Aquesta norma s'aplica als aspectes ambientals controlats o influenciats per l'organització en relació amb els seus productes.

[Norma ISO 14040](#)

L'[ISO 14040](#) és un estàndard internacional, el títol complet del qual és «Directrius per a l'anàlisi del cicle de vida», estableix un marc general per a la planificació, el disseny, la conducció, l'informe i la revisió d'una anàlisi del cicle de vida (ACV) d'un producte, servei o sistema.

[Norma ISO 14044](#)

La norma [ISO 14044](#) Ofereix una guia més detallada per fer un ACV i estableix els requisits per a la validesa, representativitat i comparabilitat dels resultats.

[Pla de desmaterialització](#)

La "desmaterialització" és una estratègia en l'economia circular que consisteix a disminuir la quantitat de materials físics utilitzats en un producte o procés, i en lloc d'utilitzar serveis o solucions digitals que proporcionin la mateixa funcionalitat. Un pla de desmaterialització és un pla detallat que descriu les accions i estratègies que es prendran per aconseguir la desmaterialització i promoure l'economia circular. Aquest pla pot incloure mesures com ara l'optimització dels processos, el disseny de productes més eficients en termes de materials i la implementació de tecnologies digitals que permetin la prestació de serveis en lloc del lliurament de productes físics.

[Pla de manteniment predictiu](#)

Un pla de manteniment predictiu en economia circular és un enfocament de manteniment que fa servir tecnologies avançades, com l'anàlisi de dades, la intel·ligència artificial i l'aprenentatge automàtic, per predir quan una màquina o un equip necessitarà manteniment. En lloc d'esperar que un equip falli abans de reparar-lo, s'enfoca en l'ús de dades recol·lectades en temps real per detectar patrons i tendències que indiquen una fallada potencial, cosa que ajuda a prolongar la vida útil de l'equip i a reduir l'impacte ambiental . Aquest enfocament també pot ajudar a reduir els costos operatius i millorar l'eficiència del procés.

[Pla de manteniment preventiu](#)

Un pla de manteniment preventiu en economia circular és un conjunt d'accions i procediments planificats per detectar i corregir problemes potencials abans que es produeixin, amb l'objectiu de prolongar la vida útil dels productes i reduir l'impacte ambiental. Això inclou inspeccions regulars, proves de diagnòstic, reparacions i reemplaçaments programats, canvis d'oli i peces, neteja i

lubrificació de les peces mòbils i l'ús de tècniques i eines per optimitzar el rendiment i l'eficiència. L'objectiu d'un pla de manteniment preventiu és minimitzar els temps d'inactivitat, reduir els costos de reparació i perllongar la vida útil dels productes i, per tant, reduir l'impacte ambiental.

Recol·lecció

La recol·lecció és el procés de recopilació dels materials o residus generats. La recol·lecció és un primer pas important en l'economia circular per assegurar que els residus es manegin adequadament i se'n maximitzi el potencial de recuperació.

Recuperació

La recuperació fa referència al procés de transformar els materials o residus generats en productes o materials útils novament. La recuperació és un pas crucial en el cicle de vida dels materials i és essencial per assolir una economia circular sostenible i eficient en termes de recursos.

Recursos

En economia circular, els recursos fan referència als inputs i materials utilitzats en la producció de béns i serveis. Aquests recursos poden ser naturals, com els minerals i els combustibles fòssils, o materials reciclats i residus. En un sistema econòmic circular, es busca maximitzar l'ús dels recursos existents a través de la reducció, la reutilització i la recuperació dels materials, en lloc de dependre de l'extracció contínua de nous recursos naturals. Això ajuda a reduir la petjada ambiental i augmentar l'eficiència en l'ús dels recursos.

Recursos crítics

Els recursos crítics són aquells el subministrament dels quals és essencial per a l'economia i la societat, però que són escassos o amb un subministrament insegur. Alguns exemples de recursos crítics inclouen:

- Aigua dolça
- Sòl fèrtil
- Biodiversitat
- Pesca
- Minerals i metalls
- Energia
- Recursos hídrics
- Boscos
- Terres agrícoles
- Gas natural i petroli

Reial Decret d'Envasos i Residus d'Envasos per avançar en la implantació de l'economia circular

"El Reial Decret d'Envasos i Residus d'Envasos és una llei espanyola que regula la gestió d'envasos i residus d'envasos al país. S'encarrega d'establir les responsabilitats de les empreses productores i dels distribuïdors d'envasos, així com dels sistemes de gestió de residus d'envasos i de la recollida i el tractament d'aquests residus. Aquest reglament és important per a la promoció de la gestió sostenible dels envasos i per a reduir el seu impacte ambiental. [Més informació](#)

Residu Zero

El concepte de residu zero en economia circular es refereix a un sistema de producció i consum en què tots els materials i recursos utilitzats en el procés són retinguts i reutilitzats en un cicle continu i sense fi, sense que es generi cap mena de residu o abocament. Això implica un enfocament en el disseny de productes i processos amb la finalitat de maximitzar la reutilització, el reciclatge i la recuperació de materials i recursos.

Residus

En economia circular, els residus es consideren els materials o productes que han estat descartats i ja no compleixen la funció original, però que poden ser reutilitzats, reciclats o recuperats per produir nous materials o productes útils. En lloc de ser considerats com una càrrega al medi ambient, en economia circular els residus són vistos com una font de matèries primeres secundàries per ser inclosos en un cicle de producció i consum sostenible.

Responsabilitat ampliada del productor (RAP)

La Responsabilitat Ampliada del Productor (RAP) és un concepte que fa referència a la responsabilitat que tenen els fabricants o productors per l'impacte ambiental i els residus generats pels seus productes al llarg del seu cicle de vida, incloent-hi la fabricació, ús, i eventual disposició final. La idea darrere del RAP és que els productors haurien de tenir un paper actiu en la gestió dels residus que generen els seus productes i en la promoció de pràctiques sostenibles.

Servitització

La servitització en economia circular fa referència al procés de convertir un producte en un servei. En lloc de vendre un producte físic, s'ofereix un o diversos serveis que proporcionen l'ús del producte, però no la propietat. Això permet a les empreses perllongar la vida útil dels seus productes, ja que es mantenen en un cicle d'ús continu, i també permet als clients accedir als productes que necessiten sense haver de preocupar-se per la seva propietat, manteniment i disposició final. A més, es redueix l'impacte ambiental i s'augmenta l'eficiència en l'ús de recursos i facilita que les empreses recuperin els productes per a la remanufactura un cop ja no tinguin valor d'ús.

Sostenibilitat

La sostenibilitat fa referència a la capacitat de mantenir un equilibri entre els aspectes econòmics, socials i ambientals a llarg termini, per assegurar un futur viable per a les persones i el planeta. Es tracta d'un enfocament integral que busca garantir la satisfacció de les necessitats actuals sense comprometre la capacitat de les generacions futures de satisfer les seves pròpies necessitats. La sostenibilitat és un concepte dinàmic i està en constant evolució, adaptant-se als nous desafiaments i oportunitats que sorgeixen.